

4.7.6

78b (כתב רחמנא חלב) → 79a (משנה ה')

וְאִם יִמְעַט הַבֵּית מִהֵית מִשֶּׁה וְלָקַח הוּא וְשָׁכְנוּ הִקְרַב אֶל בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נִפְשַׁת אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תִּכְסּוּ עַל הַשֶּׁה: שְׁמוֹת יב, ד	(1)
וְהִיָּה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל קֹהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרֵבָיִם: שְׁמוֹת יב, ו	(2)
וְזָרַק הַפֶּהוּן אֶת הַדָּם עַל מִזְבֵּחַ ה' פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֶלֶב לְרִיחַ נִיחֹחַ לֵה': וִיקְרָא יז, ו	(3)

I. משנה ה': validity of partially offering

a. פסח: if at least a כזית of the meat is טהור, regardless of the status of the חלב, דם, is offered

i. דב: דם is accepted if, בדיעבד, it was זורק

1. Challenge: it isn't eaten

a) Answer: eating is dispensable

b) Challenge: v1 – במכסת → must be slaughtered for eaters

i. And: doubled wording (במכסת+תכסו) indicates that it is indispensable (שנה עליו הכתוב לעכב)

ii. And: איש לפי אכלו → eaters::members

c) Rather: רב holds like ר' נתן (who interprets איש לפי אכלו as definition of איש – must be able to eat)

i. Identifying: נתן ר' statement

1. Possibility 1: ר"ג (v2) teaches that all of ישראל עם could be included in פסח 1

a. Rejection: doesn't mean no need for eating; rather, may be used by others if 1st חבורה left2. Possibility 2: ר"ג disagrees re: 2nd group added on, they're also יוצא בפסח even if no כזית for thema. Rejection: same as above (if 1st group left, they could join)

b. Defense: wording shouldn't focus on דם כבר זורק הדם → דם is the issue, not אכילה

d) דב sees משנה as desideratum (→ כר' נתן) because wording זורק אין is pre-facto

i. Series of גרייתות: tested against נתן ר':

1. גרייתא: if שחיטה was proper but זרה"ד was for others – valid

a. ד"ג only – doesn't consider אכילה

b. Rejection: even רבנן – מחשבת אוכלין no – זריקה during

2. גרייתא: must be compos mentis throughout process (שחיטה → זרה"ד)

a. Must be: רבנן only

b. Rejection: even ר' נתן requires a בעלים competent

3. גרייתא: if offering became טמא after שחיטה, complete the offering without eating

a. ר' נתן ד' אלעזר

b. צבור טמא – it is a case of ד' יוחנן

i. Question: why not eat meat?

ii. Answer: precaution against later year where the צבור becomes טמא after זרה"ד

iii. בעלים: will assume they may eat, just like this year when they ate in spite of טומאה

ii. Alternate answer: רב holds like ר"י, who says that even פסח (and גזיר) שנטמא, if they did זרה"ד – הורצה

II. Other גזירים: if either a כזית of חלב (burnt) or בשר (eaten) is טהור, דם, is offered

a) Authorship: must be יהושע ר', who ruled that if a כזית of either בשר or חלב is left (טהור), we do זרה"ד

i) But: ½ בשר + ½ חלב כזית don't combine – except in עולה

ii) And: מנחה which accompanies the קרבן – doesn't get offered if any of it is טמא

(1) חלב: counts – from v3

(2) ריח ניחוח: count – from end of v3 (anything which constitutes ריח ניחוח)

(3) Justification: חלב – מנחות excludes

(a) And: ריח ניחוח – to expand to other אימורין (e.g. שתי כליות)